

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 10 maart 2010 in
zaak nr. 09/42892 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 3 augustus 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), waaruit rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan blijkt, afgewezen.

Bij besluit van 16 november 2009 heeft de staatssecretaris het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar gegrond verklaard en aan de vreemdeling het aangevraagde document verstrekt. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 10 maart 2010, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep niet-ontvankelijk verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 29 maart 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De minister van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De vreemdeling klaagt in zijn grieven dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij geen procesbelang heeft bij de beoordeling van zijn beroep. De vreemdeling heeft daartoe aangevoerd dat de rechtbank er ten onrechte vanuit is gegaan dat hij geen belang heeft om vast te laten stellen met ingang van welke datum zijn verblijfsrecht op grond van het gemeenschapsrecht is ontstaan. In dit verband heeft hij gewezen op de verwerving op termijn van een duurzaam verblijfsrecht.

2.1.1. Ingevolge artikel 9, eerste lid, van de Vw 2000 wordt, voor zover thans van belang, aan de vreemdeling die rechtmatig verblijf heeft op grond van artikel 8, onder e, en gemeenschapsonderdaan is als bedoeld in artikel 1, onder e, sub 2, een document of schriftelijke verklaring verstrekt, waaruit het rechtmatig verblijf blijkt.

Ingevolge artikel 112 van de Vw 2000 kunnen bij of krachtens algemene maatregel van bestuur, ter uitvoering van een verdrag, dan wel van een voor Nederland verbindend besluit van een volkenrechtelijke organisatie regels worden gesteld in verband met het rechtmatig verblijf van vreemdelingen waarbij ten gunste van deze vreemdelingen kan worden afgeweken van deze wet. Op grond van dit artikel is Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (hierna: de richtlijn) in de artikelen 8.7 en

volgende van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: het Vb 2000) geïmplementeerd.

Ingevolge artikel 8.13, eerste lid, van het Vb 2000 heeft de vreemdeling, bedoeld in artikel 8.7, tweede, derde of vierde lid, die niet de nationaliteit bezit van een staat als bedoeld in het eerste lid van dat artikel, langer dan drie maanden na inreis rechtmatig verblijf, voor zover hij in Nederland verblijft bij een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.12, eerste lid, aanhef en onder a, b of c.

Ingevolge artikel 8.13, vijfde lid, verstrekt onze minister de verblijfsgerechtigde vreemdeling binnen zes maanden na ontvangst van de aanvraag een verblijfsdocument waarvan het model wordt vastgesteld bij ministeriële regeling. Artikel 25, tweede en derde lid, van de wet is niet van toepassing.

Ingevolge artikel 8.13, zesde lid, is de geldigheidsduur van het aan de vreemdeling afgegeven document gelijk aan de duur van het voorgenomen verblijf van de vreemdeling, bedoeld in artikel 8.7, eerste lid, bij wie de vreemdeling in Nederland verblijft, indien die duur korter is dan vijf jaar. In de overige gevallen is de geldigheidsduur van het document vijf jaar.

Ingevolge artikel 8.17, eerste lid, aanhef en onder b, voor zover thans van belang, heeft de vreemdeling bedoeld in artikel 8.7, tweede, derde of vierde lid, die gedurende vijf jaar ononderbroken rechtmatig verblijf heeft gehad bij een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.17, eerste lid, aanhef en onder a, duurzaam verblijfsrecht in Nederland.

2.1.2. Met de afgifte van het document aan de vreemdeling, dat strekt tot bewijs van rechtmatig verblijf als bedoeld in artikel 8.13, eerste lid, van het Vb 2000, is niet vastgesteld met ingang van welke datum hij aan het gemeenschapsrecht rechtmatig verblijf in Nederland ontleent. De bepaling in het besluit van 16 november 2009 dat het document vijf jaar geldig is, ziet derhalve slechts op de geldigheid van het document als bewijs van rechtmatig verblijf.

2.1.3. Hoewel de rechtbank terecht heeft overwogen dat in de gevallen waarin het voor het vaststellen van andere rechten en plichten van een vreemdeling van belang is of hij voorafgaand aan de afgifte van voormeld document over rechtmatig verblijf beschikte, dat rechtmatig verblijf in het kader van de vaststelling van die andere rechten en plichten kan worden bepaald, kan, nu de ingangsdatum van het duurzame verblijfsrecht van een vreemdeling op het grondgebied van Nederland op de in artikel 8.17, eerste lid, aanhef en onder b, bedoelde wijze is gekoppeld aan de duur van het eerste verblijfsrecht langer dan drie maanden alhier, niet worden staande gehouden dat de vreemdeling geen enkel belang heeft bij hetgeen hij beoogt te bereiken met zijn beroep. De rechtbank heeft dit niet onderkend. Hieruit volgt dat de grieven slagen.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het besluit van 16 november 2009 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor

zover daarop gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog moet worden beslist.

2.3. De vreemdeling heeft in beroep betoogd dat de staatssecretaris de ingangsdatum van zijn verblijfsrecht had moeten vaststellen op 8 mei 2009, te weten de datum waarop hij en de hoofdpersoon feitelijk zijn gaan samenwonen, dan wel op 15 juli 2009, te weten de datum van de aanvraag om afgifte van voormeld document.

2.3.1. De richtlijn staat er niet aan in de weg dat het nationale recht voorziet in de mogelijkheid om de ingangsdatum van het rechtmatig verblijf van een vreemdeling op grond van het gemeenschapsrecht vast te stellen, indien daar door een vreemdeling als bedoeld in artikel 8.7 van het Vb 2000 uitdrukkelijk om wordt verzocht. Bij of krachtens de Vw 2000 is in een dergelijke bevoegdheid echter niet voorzien. De staatssecretaris was derhalve, gelet op het ontbreken van een wettelijke grondslag daarvoor, niet bevoegd om de ingangsdatum van het rechtmatig verblijf van de vreemdeling vast te stellen. De beslissing omtrent de afgifte van voormeld document kan daarom, anders dan de vreemdeling betoogt, niet mede betrekking hebben op die ingangsdatum.

2.4. Het beroep is ongegrond.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 10 maart 2010 in zaak nr. 09/42892;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. verstaat dat de secretaris van de Raad van State aan de vreemdeling het door hem betaalde griffierecht ten bedrage van € 224,00 (zegge: tweehonderdvierentwintig euro) voor de behandeling van het hoger beroep vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. H.G. Sevenster en mr. C.J. Borman, leden, in tegenwoordigheid van mr. S. Zwemstra, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

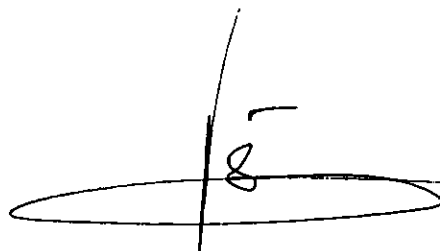
w.g. Zwemstra
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 februari 2011

91-594.

Verzonden: 21 februari 2011

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line below it.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Afdeling 3, enkelvoudige kamer

Regnr.: AWB 09/42892 BEPTDN

UITSPRAAK ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

in het geding tussen

eiser, V-nummer , woonplaats kiezende ten kantore van zijn
gemachtigde, mr. M. Yildirim, advocaat te Den Haag,

en

de staatssecretaris van Justitie, verweerder.

I PROCESVERLOOP

Eiser, geboren op , en van Turkse nationaliteit, verblijft als vreemdeling in Nederland. Op 15 juli 2009 heeft eiser een aanvraag ingediend tot afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vreemdelingenwet (Vw) 2000, waaruit het rechtmatig verblijf als gemeenschapsonderdaan blijkt. Deze aanvraag heeft verweerder bij besluit van 3 augustus 2009 afgewezen. Eiser heeft tegen dit besluit op 26 augustus 2009 bezwaar gemaakt. Bij besluit van 16 november 2009 heeft verweerder het bezwaar gegrond verklaard en bepaald dat aan eiser een verblijfsdocument wordt afgegeven met een geldigheidsduur van vijfjaar met als doel 'familielid van een burger van de Unie' en met de vermelding dat arbeid vrij is toegestaan en een tewerkstellingsvergunning niet is vereist.

Tegen dit besluit heeft eiser op 20 november 2009 beroep bij de rechtbank ingesteld.

Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 16 februari 2010. Eiser heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde drs. P.E.G. Heijdanus Meershoek.

II OVERWEGINGEN

1 In dit geding dient te worden beoordeeld of het bestreden besluit in het licht van de daartegen aangedragen beroepsgronden de toetsing aan geschreven en ongeschreven rechtsregels kan doorstaan.

2 In zijn verweerschrift heeft de gemachtigde van verweerder zich op het standpunt gesteld dat eiser geen belang heeft bij zijn beroep. Het afgeven van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vw 2000 bevestigt slechts het bestaan van een declaratoir recht. Het document vermeldt in tegenstelling tot een verblijfsvergunning dan

Regnr.: AWB 09/42892 BEPTDN

ook geen ingangsdatum, maar slechts een afgifte datum. Eiser is in het bezit van een dergelijk document, zodat hij volgens verweerder in de onderhavige procedure geen procesbelang meer heeft.

3 Eiser heeft in beroep aangevoerd dat hij met terugwerkende kracht aanspraak maakt op een document zoals nu aan hem is verleend, te weten, met ingang van de datum waarop hij is gaan samenwonen, te weten 8 mei 2009, dan wel de datum waarop hij zijn aanvraag heeft ingediend, te weten 15 juli 2009, in plaats van met ingang van de datum van afgifte van het document. Een eerdere ingangsdatum van het verblijfsrecht heeft immers tot gevolg dat eiser ook eerder in aanmerking zou kunnen komen voor naturalisatie dan wel duurzaam verblijf in de zin van artikel 18 van de Richtlijn 2004/38. Eiser heeft daarom wel degelijk procesbelang bij de behandeling van zijn beroep.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

4.1 De rechtbank zal eerst beoordelen of eiser belang heeft bij zijn beroep. Bij de beoordeling is het volgende van belang.

4.2 Ingevolge artikel 11 van de Richtlijn 2004/38 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna: de Richtlijn) bedraagt de geldigheidsduur van de in artikel 10, lid 1, bedoelde verblijfskaart vijfjaar vanaf de datum van afgifte of is gelijk aan de voorgenomen periode van verblijf van de burger van de Unie indien deze minder dan vijfjaar bedraagt.

4.3 Ingevolge artikel 8.13, zesde lid, van het Vreemdelingenbesluit (Vb) 2000 wordt het verblijfsdocument afgegeven met een geldigheidsduur:

- a. die gelijk is aan de duur van het voorgenomen verblijf van de vreemdeling, bedoeld in artikel 8.7, eerste lid, bij wie de vreemdeling in Nederland verblijft, indien die duur korter is dan vijfjaar;
- b. van vijfjaar in de overige gevallen.

4.4 Tussen partijen is niet in geschil dat eiser op grond van het gemeenschapsrecht van rechtswege rechtmatig verblijf in Nederland heeft.

De afgifte van het document als bedoeld in artikel 9 van de Vw strekt louter tot bewijs van rechtmatig verblijf in Nederland. Met het document is niets vastgesteld over de ingangsdatum van het rechtmatig verblijf van eiser in Nederland. Evenzover geldt dat de bepaling in het bestreden besluit dat het document vijfjaar geldig is slechts ziet op de geldigheid van het document als bewijs van rechtmatig verblijf, waarmee niets bepaald is over de duur van het rechtmatig verblijf van eiser zonder dat hij in het bezit was van het verblijfsdocument.

De rechtbank volgt eiser niet in diens standpunt dat hij er met het oog op het verkrijgen van een duurzaam verblijf op grond van artikel 18 van de Richtlijn of het verkrijgen van de Nederlandse nationaliteit belang bij heeft om vast te laten stellen per wanneer zijn verblijfsrecht op grond van het gemeenschapsrecht is ontstaan. De rechtbank is van oordeel dat in de gevallen waarin het voor het vaststellen van andere rechten en verplichtingen van een vreemdeling van belang is of hij voorafgaand aan de afgifte van het in artikel 8.13 van het Vb 2000 bedoelde verblijfsdocument over rechtmatig verblijf beschikte, dat rechtmatig

Regnr.: AWB 09/42892 BEPTDN

verblijf in hét kader van de vaststelling van die andere rechten en plichten zal moeten worden bepaald. Gelet op het bepaalde in artikel 21 van de Richtlijn staan de vreemdeling daarbij alle in Nederland gebruikelijke bewijsmiddelen ter beschikking. Zoals uit het voorgaande blijkt, volgt de rechtbank de uitspraak van deze rechtbank van 11 februari 2010 (AWB 09/37912) niet. Het beroep op deze uitspraak faalt derhalve.

4.5 Gezien het voorgaande heeft eiser geen belang bij beoordeling van het onderhavige beroep.

5 Het beroep is derhalve niet-ontvankelijk

6 Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

III BESLISSING

De rechtbank 's-Gravenhage.

RECHT DOENDE:

verklaart het beroep niet-ontvankelijk.

Aldus vastgesteld dóór mr. A.P. Pereira Horta, in tegenwoordigheid van de griffier Y.E. de Loos.

Uitgesproken in het openbaar op 10 maart 2010.

RECHTSMIDDEL

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na de verzending van de uitspraak door de griffier.

Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. (Nadere informatie www.raadvanstate.nl)

Afschrift verzonden op: < n yr> T onin

Mr M. Yildirim, LL.M.
 Anna Paulownastraat 105
 2518 BD Den Haag
 Tel: 070 - 392 53 67
 Fax: 070 - 392 53 68

Raad van State
 Afdeling Bestuursrechtspraak
 T.a.v. Hoger beroep vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC Den Haag

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
29 MRT 2010	
ZAAKNR 201003057	
AAN: P.W. de Bont	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Per telefax: 070-365 13 80

Den Haag, 29 maart 2010

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN RAAD VAN STATE

Nr.

HOGER BEROEPSCHRIFT

Inzake

Appellant
 Gemachtigde: mr M. Yildirim, LL.M
 Advocaat te Den Haag.

Tegen

De Staatssecretaris van Justitie,
 Verweerder:

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer _____ wonende te _____ aan de _____ hierna te noemen "appellant", te dezer zake domicilie kiezende te Den Haag aan de Anna Paulownastraat 105, (2518 BD) ten kantore van de advocaat Mr M. Yildirim, LL.M., die -gelet op het bepaalde in artikel 70 van de Vreemdelingenwet 2000- door hem bepaaldelijk wordt gemachtigd om dit hoger beroepschrift te ondertekenen en in te dienen alsmede hem in onderhavige procedure te vertegenwoordigen tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, van 10 maart 2010, met het kenmerk AWB 09/42892 BEPTDN (Prod. 1).

Inleiding

Appellant komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, sector Bestuursrecht, van 10 maart 2010, verzonden op 10 maart 2010, AWB 09 / 42892 in welke uitspraak de rechtbank het beroep, -welk beroep hier als geheel herhaald en ingelast wordt beschouwd, tegen het besluit van verweerder van 16 november 2009, waarbij de heer _____ zijn bezwaar gegrond is verklaard en heeft bepaald dat aan eiser een verblijfsdocument wordt afgegeven met een geldigheidsduur van vijf jaar met als doel; 'familielid van een burger van de Unie' en met de vermelding dat arbeid vrij is toegestaan en een tewerkstellingsvergunning niet is vereist- niet-ontvankelijk verklaard.

In het onderstaande volgen de grieven met een toelichting daarop.

1.

Grief 1

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 4.4. t/m 5, overwogen dat in de gevallen waarin voor het vaststellen van andere rechten en verplichtingen van de vreemdeling van belang is of hij voorafgaande aan de afgifte van het in artikel 8.13 van het Vb bedoelde verblijfsdocument over rechtmatig verblijf beschikte, dat rechtmatig verblijf in het kader van de vaststelling van die andere rechten en plichten zal moeten worden bepaald. Gezien het vorenstaande heeft eiser geen belang bij beoordeling van het onderhavige beroep, wordt geen datum vastgesteld en is het beroep derhalve niet-ontvankelijk.

1.1. Toelichting

Ingevolge artikel 11 van de Richtlijn 2004/38 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grond gebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden (hierna Richtlijn) bedraagt de geldigheidsduur van de in artikel 10, eerste lid, bedoelde verblijfskaart vijf jaar vanaf de datum van afgifte of is gelijk aan de voorgenomen periode van verblijf van de burger van de Unie, indien deze minder dan vijf jaar bedraagt.

1.1.1.

Ingevolge artikel 8.13, zesde lid Vb 2000 wordt het verblijfsdocument afgegeven met een geldigheidsduur;

*die gelijk is aan de duur van het voorgenomen verblijf van de vreemdeling, bedoeld in artikel 8.7, eerste lid, bij wie de vreemdeling in Nederland verblijft, indien deze duur korter is dan vijf jaar;

*van vijf jaar in de overige gevallen.

1.1.2.

Appellant is met de rechtbank van mening dat het bestreden besluit slechts ziet op de geldigheid van het document als bewijs voor rechtmatig verblijf een niet over de duur van rechtmatig verblijf voordat appellant in het bezit was van het verblijfsdocument.

1.1.3.

De rechtbank stelt verder ten onrechte dat appellant geen belang heeft bij het vaststellen van de ingangsdatum waarop appellant rechtmatig verblijf in Nederland heeft. Immers, zo stelt de rechtbank; *"in de gevallen waarvoor voor het vaststellen van andere rechten en verplichtingen van de vreemdeling van belang is of hij voorafgaande aan de afgifte van het in artikel 8.13 van het Vb bedoelde verblijfsdocument over rechtmatig verblijf beschikte, dat rechtmatig verblijf in het kader van de vaststelling van die andere rechten en plichten zal moeten worden bepaald. Gelet op het bepaalde in artikel 21 van de Richtlijn staat de vreemdeling daarbij alle gebruikelijke bewijsmiddelen ter beschikking"*.

1.1.4.

De rechtbank gaat in zijn beoordeling voorbij aan het feit dat, alhoewel dit niet in het bestreden besluit is vermeld, verweerder de datum van 16 november 2009 hanteert als ingangsdatum van het rechtmatig verblijf en dat dit verblijf derhalve duurt tot 16 november 2014.

1.1.5.

De rechtbank miskent hierin het feit dat verweerder wel degelijk een datum hanteert vanaf wanneer zij het rechtmatig verblijf van appellant erkent. Alhoewel dit niet in het bestreden besluit staat is dit wel in het beroepschrift ter kennisname gebracht van de rechtbank. (beroepschrift onder 3.1.)

1.1.6.

Appellant is derhalve van mening dat de rechtbank een ingangsdatum had dienen vast te stellen. Feitelijk kan het document niet met terugwerkende kracht worden verstrekt, maar wel kan de ingangsdatum van het aan het document verbonden verblijfsrecht met terugwerkende kracht worden vastgesteld. Verweerder heeft kennelijk zelf wel een ingangsdatum vastgesteld waarop appellant verblijfsrecht is gaan genieten.

1.1.7.

De motivering van appellant dat door vaststelling van de ingangsdatum van het verblijfsrecht een 'steviger' verblijfsrechtelijk belang aanwezig is, wordt ook door de rechtbank 's-Gravenhage, sector bestuursrecht, afdeling 3, reg.nr. AWB 09 / 37912 BEPTDN in haar

uitspraak van 11 februari 2010 bevestigd. De rechtbank volgt in deze uitspraak eiser dat hij belang heeft bij het vaststellen van een eerdere ingangsdatum van het verblijfsrecht.

Grief 2

2.

Ten onrechte is door de rechtbank niet vastgesteld dat verweerder de bevoegdheid c.q. de plicht heeft om bindend de ingangsdatum van het duurzaam verblijf (voorafgaand aan de afgifte van een verblijfsdocument) vast te stellen.

2.1.

De artikelen 16 tot en met 21 van de Richtlijn betreffende het duurzaam verblijfsrecht zijn in Nederland geïmplementeerd door invoering van de artikelen 8.17 tot en met 8.20 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bij besluit van 24 april 2006, houdende wijziging van het Vreemdelingenbesluit 2000 in verband met de implementatie van de Richtlijn.

2.1.2.

Artikel 8.17 van het Vb 2000 omschrijft wie duurzaam verblijfsrecht heeft, terwijl artikel 8.19 van het Vb 2000 bepaalt dat verweerder de vreemdeling met duurzaam verblijfsrecht op aanvraag en na verificatie van de verblijfsduur een verblijfsdocument verstrekt. Het verblijfsdocument wordt zo spoedig mogelijk verstrekt.

2.1.3.

De artikelen 8.17 tot en met 8.20 van het Vb 2000, noch de artikelen 16 tot en met 21 van de Richtlijn, scheppen expliciet de bevoegdheid tot het vaststellen van de ingangsdatum van het duurzaam verblijfsrecht door verweerder.

2.1.4.

Wel dient aan het verstrekken van het verblijfsdocument voorafgaand een verificatie van de verblijfsduur door verweerder plaats te vinden. Appellant stelt dat de bevoegdheid tot vaststelling van de ingangsdatum van het duurzaam verblijfsrecht voortvloeit uit het systeem van het gemeenschapsrecht. Het Europees recht (de Richtlijn) dwingt de lidstaten niet expliciet een bevoegdheid aan een bestuursorgaan toe te kennen om besluiten tot het bindend vaststellen van de ingangsdatum van duurzaam verblijfsrecht te nemen, maar dit volgt volgens appellant uit de Algemene wet bestuursrecht die in het kader van de zorgvuldige belangenafweging, van toepassing is.

2.1.5.

Uit het legaliteitsbeginsel vloeit voort dat een bestuursorgaan over een wettelijke basis dient te beschikken om besluiten - waaronder rechtsvaststellende besluiten - te kunnen nemen. De vraag die ter beantwoording voorligt is dan ook of er een wettelijke basis bestaat voor vaststelling door verweerder van de ingangsdatum van het duurzaam verblijfsrecht.

2.1.6.

Naar de mening van appellant kan de wettelijke basis gevonden worden in de artikelen 3:2 en 3:4 van de Awb, nl. *“Bij de voorbereiding van een besluit vergaart het bestuursorgaan de nodige kennis omtrent de relevante feiten en de af te wegen belangen.”*

Artikel 3:4 Awb.

1. Het bestuursorgaan weegt de rechtstreeks bij het besluit betrokken belangen af, voor zover niet uit een wettelijk voorschrift of uit de aard van de uit te oefenen bevoegdheid een beperking voortvloeit.

2. De voor een of meer belanghebbenden nadelige gevolgen van een besluit mogen niet onevenredig zijn in verhouding tot de met het besluit te dienen doelen.

2.1.7.

Door het onderzoek dat verweerder doet naar de overgelegde stukken blijkt dat verweerder bij zijn beslissing van 03 augustus 2009 van mening was dat appellant niet voldeed aan de eis van het voeren van een gezamenlijke relatie en huishouding. Los van de uitkomst, heeft verweerder bovenstaande artikelen kennelijk laten meewegen in zijn beslissing. Immers, verweerder gaat uitgebreid in op de door appellant overgelegde stukken. Verder stelt verweerder dat voor appellant ingevolge artikel 6:9 van de Awb bezwaar openstaat tegen het besluit.

2.1.8.

Na het indienen van een bezwaarschrift en het overleggen van additionele stukken heeft verweerder kennelijk besloten het bezwaar gegrond te verklaren en tevens, ten behoeve van zijn eigen administratie, een ingangsdatum van het verblijfsrecht vast te stellen.

2.1.9.

De Algemene wet bestuursrecht heeft mede ten doel het verkeer tussen burgers en zelfstandige bestuursorganen te reguleren. Hiertoe zijn genoemde artikelen opgenomen teneinde een zorgvuldige primaire besluitvorming te bewerkstelligen. Een besluit met een onbepaalde ingangsdatum is niet wenselijk, alleen al door de later nog te voeren discussie en vermoedelijke procedures. Dit klemt temeer nu verweerder kennelijk al een datum waarop appellant verblijfsrecht geniet, heeft vastgesteld.

2.2.

Hierdoor kan thans gesteld worden dat een daartoe strekkende wettelijke bepaling wel degelijk aanwezig is, waardoor verweerder bevoegd is de ingangsdatum van het duurzaam verblijfsrecht bindend vast te stellen. Hierdoor hoeft appellant niet te wachten tot er zich een geval voordoet waarin het voor appellant van belang is of hij voorafgaand aan de afgifte van het in artikel 8.19 Vb 2000 bedoelde verblijfsdocument over een duurzaam verblijfsrecht beschikte.

Het feit dat de rechtbank kennelijk hier geen rekening mee wenst te houden brengt appellant in een nadelige positie en wordt het feit dat verweerder is gehouden aan een zorgvuldige besluitvorming door de rechtbank miskent.

Grief 3

3.

Ten onrechte is de rechtbank door de niet-ontvankelijkheidsverklaring niet toegekomen aan de inhoudelijke beoordeling van het beroepschrift en heeft de rechtbank de datum van 08 mei 2009 ten onrechte niet vastgesteld als datum waarop het verblijfsrecht van appelland aanving.

3.1 Toelichting

De rechtbank stelt ten onrechte in haar uitspraak van 10 maart 2010 geen belang heeft en dat de vaststelling van een ingangsdatum derhalve niet opportuun is. Appellanten stellen dat er voldoende bewijsstukken zijn aangevoerd waaruit blijkt dat appellanten ingaande 08 mei 2009 een duurzame relatie onderhoudt en waarvoor appelland zijn verblijfsrecht geldt vanaf deze datum.

3.1.2.

De rechtbank gaat hier voorbij aan het feit dat er meerdere bewijsstukken zijn overgelegd. De in artikel 3.14, eerste lid onder b, Vb bedoelde 'duurzame en exclusieve relatie' – waarvan sprake is indien de relatie in voldoende mate met een huwelijk op één lijn is te stellen - kan worden aangetoond door een relatieverklaring die door beide partners is ondertekend (VC B2/4.2). ('Het bestaan van een duurzame en een exclusieve relatie kan worden aangetoond door de ondertekening van een relatieverklaring door beide partners (bijlage 13 VV)') Uit deze passage volgt dat in beginsel middels een relatieverklaring de duurzaamheid en exclusiviteit onomstotelijk wordt bewezen. Deze relatieverklaring is door appelland overgelegd.

3.1.3.

Uit de overgelegde stukken blijkt dat appelland met ingang van 08 mei 2009 feitelijk is gaan samenwonen op het adres _____ te _____. Op 15 juli 2009 heeft appelland een aanvraag ingediend om afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

3.1.4.

In de beslissing op de aanvraag d.d. 03 augustus 2009 wordt overwogen dat niet is gebleken dat appelland en referente een gezamenlijke huishouding voeren. Dit is onjuist. Appelland heeft een door hem en zijn partner ondertekende relatieverklaring overgelegd waar dit uit blijkt.

Overigens is niet gebleken dat er sprake zou zijn van een schijnrelatie en heeft er evenmin contact plaatsgevonden met het Ministerie van Justitie, zoals in paragraaf B10/5 van de Vc2000 is voorgeschreven indien sprake is van twijfel. In dit verband kan tevens aanvullend worden verwezen naar de uitspraak van Uw Afdeling van 17 september 2008 (nr. 2008 05279/1) waar in r.o. 2.4.1. het volgende wordt overwogen:

'Vast staat dat de vreemdeling een relatieverklaring heeft overgelegd. Die verklaring is zowel door hem als zijn partner ondertekend.'

Voorts bestaat geen aanknopingspunt voor het oordeel dat sprake zou zijn van een schijnrelatie en heeft evenmin contact plaatsgevonden met het Ministerie van Justitie, zoals in paragraaf B10/5 van de Vc 2000 is voorgeschreven indien sprake is van twijfel, zo deze paragraaf al betrekking heeft op de duurzame relatie tussen een burger van de Unie en diens partner, afkomstig uit een derde land'

Vast staat dat appellant en referente in onderhavige EU-toetsingsaanvraag van 15 juli 2009 eveneens een Relatieverklaring hebben ondertekend en overgelegd. Ook in onderhavige aanvraag is er door de verweerder geen contact opgenomen met het Ministerie van Justitie, lees de Vreemdelingenpolitie te Den Haag. Het beleid schrijft namelijk voor dat hij twijfel overeenkomstig paragraaf B10/ 5 Vc 2000 contact opgenomen dient te worden met het Ministerie van Justitie, lees in casu de Vreemdelingenpolitie Haaglanden.

Nu een en ander niet teruggekoppeld is met de Vreemdelingenpolitie Haaglanden en er een Relatieverklaring aanwezig is in het dossier, kan er mitsdien geconcludeerd worden dat er geen twijfel was omtrent het bestaan van een duurzame relatie. Indien er dan ook vanuit wordt gegaan dat er geen twijfel was omtrent het bestaan van een duurzame relatie, ontgaat het appelland dan ook volkomen waarom er desondanks op de eis van duurzame relatie wordt afgewezen. Dit rikt derhalve naar vooringenomenheid en heeft verweerder dan ook op dit punt onzorgvuldig gehandeld wat vervolgens door de rechtbank ten onrechte niet is meegewogen.

3.1.5.

In de beslissing op bezwaar wordt het overleggen van een uittreksel van partnerregistratie d.d. 10 november 2009 gehonoreerd met het verstrekken van een verblijfsdocument. Hieruit blijkt dat de verweerder het verstrekken van dit document op zich zelfstandig heeft beoordeeld en van doorslaggevend bewijs heeft geacht om de relatie van appelland als exclusief en duurzaam te beschouwen.

3.1.6.

Bij navraag bij verweerder is ook de datum 16 november 2009 eerst als ingangsdatum voor het rechtmatig verblijf van appelland geregistreerd. Dit betekent dat alle volgende aanvragen van appelland, zoals voortgezet verblijf, naturalisatie e.d. vanaf dat moment worden beoordeeld. De rechtbank heeft door dit niet te erkennen, appelland in een nadelige positie gebracht. Immers, alle uit het verblijf voortvloeiende rechten, worden hiermee een half jaar uitgesteld.

3.1.7.

Doordat de verweerder heeft beslist op bezwaar, nadat een uittreksel van partnerregistratie was overgelegd, en niet het primaire besluit heeft ingetrokken, kan het beroep dat appelland ook in latere instantie doet op aanvragen die in het verlengde van zijn verblijfsrecht liggen, niet met terugwerkende kracht tot 08 mei 2009 gelden. Hierdoor wordt appelland steeds weer geconfronteerd met het feit dat verweerder de datum vanaf waar appelland rechtmatig verblijf heeft, op 16 november 2009 heeft gesteld.

Het feit dat de rechtbank kennelijk hier geen rekening mee wenst te houden brengt appelland in een nadelige positie.

Grief 4

4.

Ten onrechte heeft de rechtbank de datum van 15 juli 2009 niet vastgesteld als datum waarop het verblijfsrecht van appelland aanving.

4.1. Toelichting

Appelland heeft op 15 juli 2009 een verzoek ingediend om afgifte van een document als bedoeld in artikel 9, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

4.1.2.

Artikel 8.17 van het Vb 2000 omschrijft wie duurzaam verblijfsrecht heeft, terwijl artikel 8.19 van het Vb 2000 bepaalt dat verweerder de vreemdeling met duurzaam verblijfsrecht op aanvraag en na verificatie van de verblijfsduur een verblijfsdocument verstrekt. Het verblijfsdocument wordt zo spoedig mogelijk verstrekt. Appelland heeft bij de aanvraag alle voor de beoordeling van zijn verblijfsrecht van belang zijnde stukken overgelegd. Dit zijn, een arbeidsovereenkomst, inschrijvingen in de GBA, Poolse ongehuwd verklaring, Turkse ongehuwd verklaring, salarisspecificaties, Ziektekostenverzekering en een door beiden ondertekende relatieverklaring.

4.1.3.

Overgelegde stukken zijn door de rechtbank genegeerd en hierdoor is niet komen vast te staan of appelland in ieder geval vanaf 15 juli 2009 duurzaam verblijfsrecht had. In het beroep is reeds verwezen naar de uitspraak van 21 mei 2008 van de rechtbank 's-Gravenhage zp Zutphen, AWB 07 / 39723, waar verweerder met ingang van 29 maart 2006 een verblijfsdocument heeft verleend, zijnde de datum van de EU-toetsingsaanvraag.

4.1.4.

Dat de ingangsdatum van het verblijfsrecht ingaat op de datum van de EU-toetsingsaanvraag blijkt ook uit de eerder bijgevoegde uitspraak van 05 december 2008 van de rechtbank 's-Gravenhage, AWB 07 / 32330 en de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage van 11 februari 2010, AWB 09 / 37912.

Het feit dat de rechtbank kennelijk hier geen rekening mee wenst te houden brengt appelland in een nadelige positie.

Grief 5

5.

Ten onrechte stelt de rechtbank dat een datum waarop het verblijfsrecht ingaat nader moet worden bepaald. Indien en voorzover de rechtbank verweerder niet wil verplichten een datum vast te stellen doet appelland een beroep op artikel 4:48 Awb.

5.1. Toelichting

Gezien het bovenstaande verwijst appellant naar de inhoud en strekking van artikel 4:84 Awb.

Artikel 4:84 Awb heeft een tweeledig karakter: enerzijds verplicht het bestuursorgaan conform beleidsregels te handelen, -en is het dan ook als uitwerking van het consistentiebeginsel te zien- anderzijds verplicht het tot afwijking van de beleidsregel, wanneer het vasthouden daaraan wegens bijzondere omstandigheden tot gevolgen leidt die onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen -en codificeert hiermee dan ook het de 'inherente afwijkingsbevoegdheid'.

5.1.1.

In casu wordt voldaan aan de beleidsregels voor het verstrekken van een verblijfsdocument. Verweerder zal tevens op grond van artikel 4:84 van de Awb de vraag moeten beantwoorden of sprake is van door de appellant aangevoerde feiten en omstandigheden die aanleiding dienen te zijn om in zijn geval van de beleidsregels af te wijken. Dat kan zijn omdat die bijzondere feiten of omstandigheden bij het opstellen van de beleidsregels niet of onvoldoende onder ogen zijn gezien of omdat de afweging van belangen die aan de beleidsregels ten grondslag heeft gelegen in de bijzondere situatie van appellant niet tot een redelijke uitkomst leidt.

5.1.2.

Op voet van artikel 4:84 Awb dient in dit geval van de beleidsregels te worden afgeweken. Appellant is namelijk van oordeel dat toepassing van het beleid voor appellant gevolgen heeft die wegens bijzondere feiten en omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot het doel van beleid inzake de toelating van appellant.

Appellant heeft beroep gedaan op artikel 4:84 Awb met het oog op de vaststelling van een datum waarop het verblijfsrecht ingaat. Nu verweerder deze datum kennelijk zelf al heeft vastgesteld (namelijk 16 november 2009) kan het niet zo zijn dat appellant in een later stadium moet gaan procederen om een juiste datum van ingang van zijn verblijfsrecht vast te stellen.

In art. 3 lid 2 sub b van Richtlijn 2004/38 staat vermeld dat de lidstaten overeenkomstig hun nationale recht de binnenkomst en het verblijf moeten vergemakkelijken van de partner met wie de burger van de unie een deugdelijk bewezen duurzame relatie heeft. (Nederland is daartoe overigens ook verplicht op grond van het Reed-arrest uit 1986, RV 1986, zaak 95/85.)

De rechtbank gaat niet inhoudelijk in op datum waarop de relatie van appellant is aangevangen. Voordat de rechtbank tot de conclusie komt dat het beroep niet-ontvankelijk is, had zij dienen te overwegen of deze conclusie voor appellant gevolgen heeft die wegens bijzondere feiten en omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot het doel van beleid inzake het verblijfsrecht van appellant. Om deze redenen diende het beroep op artikel 4:84 Awb dan ook te worden gehonoreerd.

6. Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt Uw afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak te vernietigen.

Voorts verzoekt appellant U om doende wat de rechtbank had behoren te doen;

- het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een datum waarop het verblijfsrecht is ingegaan,
- de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door Uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking neemt met inachtneming van het vaststellen van een datum waarop het verblijfsrecht ingaat; deze datum te stellen op 08 mei 2009 dan wel 15 juli 2009;
- de zaak terug te verwijzen naar de rechtbank om opnieuw te worden behandeld;
- met veroordeling van verweerder in de proceskosten.

Hoogachtend,

Mr M. Yildirim, advocaat